

pove. Tak slog je prav! Kako lep slog imajo tudi nektare pesmi! Kaj pa naj bolj dopade meni in še mnogo drugim u kmetijskih novicah?"

Tri reči:

1. „Da se novice vsakiga prepiranja sogiblejo. — Concordia res parvæ crescunt, discordia maximæ dillabuntur!“

2. „Da te novice ne gledajo samo na krajske Slovence, ampak, da nas vse vkupej bratersko objemejo, karkoli je nas Slovincov u Krajskej, Štajarskej, Koroškej, na Goriškem, Benatskim i. t. d. Koga bi ne veselilo, kadar vidi, da Slovenec brat Slovenca bratra ljubi po kristijansko, in ga ne čerti več, kakor je, žalibože! nekada bilo.“

3. „Da se te novice pomalim u jeziku približujejo narečji bližnjih Slavjanov u Horvatskej, Slavonii, Dalmaciji i. t. d. — Navadno se je poprej pisalo, na primer: sdej, kedej, tedej — u km. novicah sadaj, kadaj, tadaj; s tem poslednjem se približemo vsim dolnjim bratrem — kateri tako te besede izgovarjejo, kakor koroški Slovenci: namreč: sada, tada, kada. Istriance, mislim, da Krajneci zastopijo. Istriance pa zastopi Horvat, Slavonec, Dalmatinec, Serb in Bosnjak tako, kakor, da bi si bila soseda u jednej fari. Za te naše novice je zato naj lepši jezik tisti, ki se govori med Ljubljano in Reko (Fiume). Blíže je Ljubljani, bolj je po Koroškem — bližej je Reki, bolj je podoben govoru vsih dolnjih Ilirrov (južnih Slavjanov). Jaz Vam pišem iz Koroškega — pa vendar pravim, da je treba s časoma le bolj in bolj približovati se narečju (Dialekt), ktero se okoli Reke govori — Tisto narečje zastopimo blizo vsi južni Slavjani. — Tudi vefeli nas, kolikorkrat u novicah kaj beremo u ilirskom pravopisu — in želimo, da bi sastavci le bolj in bolj pogosto se u tem pravopisu tiskali tako, da bi sada leto pol od naših novic se že u ilirskom pravovisu natiskalo — pol pa naj bi bilo še u Bohoričici. Tu treba počasno postopati, da nikogarja ne silimo, nikogarja ne žalimo, in vendar zmiraj na bolji gremo.“

„Ne zamerite mi u ničem, da sim Vam to pisal, in ako bi bila u tem listu kaka beseda, da bi Vas ili koga drugega dražila, izbrišite jo, iz pera mi je smuknila, da nisim vedel. S Bogam!

Matija Majer, domski kaplan.

Kmetovski pregovori za mesec Prosenec.

Je zima ugodna? Prosenec volan?

Tak spómlad bo zgodna, gorák letni dan.

Če pred in u Prosencu ne zmerzuje, ne sneži, Sušec, mali Traven rad obilno namesti.

Če plohe v Prosencu jamejo dret', Ženice po leti nemajo kaj žet'.

Suh Prosenec grozdje napolnuje, Al' Prosenec moker sóde izpraznuje.

Če v tem mēscu zemlja nezapadna, Je preveč od juga brita;

Voda rata obilno hladna, In bolezin rada se očita.

Na dan s. Vincenca pravijo: Če Vinka sonce peče, U sode vince teče.

I.

Popravki.

V listu Nr. 1. v raslogu „prijateljke vofhila sa nafhe domazhine“ beri na 2. strani v drugim predelku v nar sgorni versti: tó lahko dervo — in v Nr. 2. fhefti strani v ravno tistim raslogu, drugim predelku, v 23 versti od spodej beri: ko bi po zéli desheli tako (t. j. s rasori) orali. —

V listu Nr. 2. v raslogu „kaj je storiti, kadar zhlovek smersne“ namest: Med vfimi pomozhki, beri: Nar bolji med vfimi pomozhki.

V tretjim spisku imén deléshnikov beri: gospod Perzhizh Matévsh, fajmofhter podfare v gojsdu, namest: kaplan.

Ne Marofhnik B. fajmofhter podfare v Šhent-Jakopu, ampak Maroufhnik J. kaplan v Šhent-Jakopu:

Sakaj fte mi, le u 's imena vseli, In me 's kaplana fajmofhtra storili, — V podfaro moj Šhent-Jakop sprebernili, — Kako B. namest J. postaviti smeli?!

Šte prav'li, kako so se Nemzi brili, K' so savolj Gratz al Graetz se k vojfki vneli! Tud' mi savolj imen b'mo vojfko 'meli, Zhe bote vezh tako jih prekerfili. —

Kar nifim, ja nefmem, v novizah biti; Bi snalo — kdo ve, kaj? — se mi sgoditi! Oh! najte le refnizo prit' na dan. —

Odvseto zhaft Šhent-Jakopu *) vernite, Men' dano pa lepo nasaj vsemite, K' fte fajmofhter mi djal' namest' kaplan.

Jernej Maroufhnik.

*) Šhent-Jakop v roshni dolini na Korofhkim je fara — ima 2077 duh — in tehanija.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	13. Profénza.		8. Profénza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pthenize domazhe	1	21	1	28
1 „ „ banafhke	1	27	1	27
1 „ Turfhize . . .	1	3	1	6
1 „ Sorfhize . . .	—	—	1	10
1 „ Ershi . . .	1	—	1	4
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	58
1 „ Profa . . .	1	2	1	—
1 „ Ajde . . .	1	5	1	10
1 „ Ovfa . . .	—	56	—	39

Zena presfizhev v Krajnju 8. Profénza:

Presfizhi téshejsi forte po 5 ½ do 6 krajzarjev funt.

„ loshejsi forte po 5 krajzarjev funt.

Šhpèh po 13 ½ goldinarjev zent.

V Ljubljani. Natisnil in saloshil Joshef Blasnik.